

Голові Вищої ради правосуддя
Бенедисюку І.М.
04050, м. Київ, вул. Студентська, 12-А

Генеральному прокурору України
Луценко Ю.В.
01011, м. Київ, вул. Різницька, 13/15

Повідомлення
про втручання в діяльність судді щодо здійснення правосуддя

Незалежність і недоторканність судді гарантуються Конституцією і законами України. Вплив на суддю у будь-який спосіб забороняється (стаття 126 Конституції України). Відповідно до статті 129 Конституції України, суддя, здійснюючи правосуддя, є незалежним та керується верховенством права.

Частиною 1 статті 6 Закону України «Про судоустрій та статус суддів» встановлено, що здійснюючи правосуддя, суди є незалежними від будь-якого незаконного впливу. Суди здійснюють правосуддя на основі Конституції і законів України та на засадах верховенства права.

Втручання у здійснення правосуддя, вплив на суд або суддів у будь-який спосіб, неповага до суду чи суддів, збирання, зберігання, використання і поширення інформації усно, письмово або в інший спосіб з метою дискредитації суду або впливу на безсторонність суду, заклики до невиконання судових рішень забороняються і мають наслідком відповідальність, установлену законом (частина 3 статті 6 Закону України «Про судоустрій та статус суддів»).

Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи повинні утриматися від заяв та дій, що можуть підірвати незалежність судової влади (частина 4 статті 6 Закону України «Про судоустрій та статус суддів»).

За правилами частини 1 статті 48 Закону України «Про судоустрій та статус суддів» суддя у своїй діяльності щодо здійснення правосуддя є незалежним від будь-якого незаконного впливу, тиску або втручання.

Відповідно до ч.4 ст. 48 Закону України «Про судоустрій та статус суддів» суддя зобов'язаний звернутися з повідомленням про втручання в його діяльність як судді щодо здійснення правосуддя до Вищої ради правосуддя та Генерального прокурора.

Щодо фактичних обставин справи, слід зазначити наступне.

Відповідно до протоколу автоматичного розподілу справ 28.02.2018 року мені був розподілений обвинувальний акт у кримінальному провадженні від 18.05.2016 року за обвинуваченням

ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
Вхідний № 1218/0/6-18
" 12 " березня 2018

04.08.1981 року народження, уродженця Камінь-Каширський Волинської області , зареєстрованого за адресою :

фактично проживаючого за адресою

освіта вища, депутат Харківської міської ради VI – VII скликань, розлученого, що має трьох малолітніх дітей, раніше не судимого, за ч. 2 ст. 110 КК України.

Під час підготовчого судового засідання захисник та обвинувачений, посилаючись на численні порушення права на захист, в тому числі порушення права на ознайомлення з матеріалами справи, всупереч ухвали слідчого судді, яка відмовила у задоволенні клопотання прокурора про обмеження сторонни захисту у часі при ознайомленні з кримінальним провадженням. Слідчий СБУ та процесуальний керівник прокуратури Харківської області, не виконавши вимоги ст. 290 КПК України, намагалися вручити їм обвинувальні акти, причому обвинуваченому ще й через працівників СІЗО. Прокурор в судовому засіданні обмежився лише власною думкою щодо необґрунтованості тверджень сторони захисту. Крім того, прокурор заявив клопотання про продовження строків тримання під вартою обвинуваченого, як і закінчувалися 02.03.2018 року. Згідно ухвали апеляційного суду Харківської області від 15.02.2018 року ухвала Київського районного суду м. Харкова від 30 січня 2018 року була змінена та строк тримання обвинуваченого під вартою був зменшений до 02.03.2018 року. У своїй ухвалі апеляційний суд Харківської області зазначив, що при розгляді данного клопотання в суді апеляційної інстанції відсутні підстави вважати доведеність ризику, передбаченого п. 3 ч. 1 ст. 177 КПК України, а саме: незаконний вплив на свідка, а ризик, передбачений п. 1 ч ст. 177 КПК України, який був встановлений слідчим суддею при обранні запобіжного заходу на даний час в певній мірі існує, оскільки, як вбачається з матеріалів справи, підозрюваний неодноразово не з'являвся на виклики прокурора та слідчого для проведення слідчих дій, чим створювались штучні перешкоди при проведенні процесуальних дій за його участю. Вказане надає певні підстави припускати можливість переховування підозрюваного від органів досудового розслідування та суду. При цьому, суд врахував і факт лікування підозрюваного в медичних установах у той час, коли слідчий викликав його.

Враховуючи наявність лише одного ризику, який до то ж містить оговорку, враховуючи, що діяння, яке інкримінується обвинуваченому, мало місце у 2014 році і обвинувачений мав багато часу та нагод зникнути від слідства та суду, взагалі покинути територію України, для чого не мав ніяких перешкод, але не вчинив цього, прийнявши до уваги наявність на утриманні трьох малолітніх дітей, міцні соціальні зв'язки, відсутність судимостей, приписи ч.5 ст. 176 КПК України, прийшов до висновку про недоцільність та необґрунтованість клопотання прокурора про продовження строку тримання під вартою обвинуваченого. Відповідно до вимог ч. 5 ст. 202 КПК України, обвинувачений був звільнений з-під варти негайно.

05.03.2018 року до мене прийшов слідчий прокуратури Харківської області щоб допитати мене в якості свідка. Одночасно були допитані й секретар та помічник

Відповідно до абз.2 п.1 Рішення Ради суддів України від 08.06.2017 за №34 подання учасником будь-якого судового провадження заяви про внесення в Єдиний реєстр досудових розслідувань (ЄРДР) відомостей про скоєння суддею кримінального правопорушення до закінчення судового розгляду справи має ознаки впливу на суд, що передбачає кримінальну відповідальність за статтею 376 КК України.

У відповідності до норм Конституції України, у Постанові Пленуму Верховного Суду України від 13.06.2007 за №8 «Про незалежність судової влади» було визначено, що виключне право перевірки законності та обґрунтованості судових рішень має відповідний суд, згідно з процесуальним законодавством; оскарження у будь-який спосіб судових рішень, діяльності судів і судді в щодо розгляду та вирішення справи поза передбаченим процесуальним законом порядком у справі не допускається.

Конституційним Судом України в своєму рішенні у справі №2-рп/2011 від 11.03.2011 року також було акцентовано, що оцінка вчинених суддею процесуальних дій може здійснюватися тільки судами апеляційної чи касаційної інстанції.

Це є прямим тиском на суд, втручанням у здійснення правосуддя та прямо порушує норми Конституції України, суперечить Основним принципам незалежності судових органів, схвалених резолюціями 40/32 та 40/146 Генеральної Асамблеї ООН від 29.11.1985 року та 13.12.1985 року щодо гарантування засад незалежності судових органів.

ПРОШУ:

Розглянути подане повідомлення про втручання у діяльність як судді щодо здійснення правосуддя в порядку ч. 4 ст. 48 Закону України «Про судоустрій та статус суддів» та вжити відповідних заходів реагування.

Додатки:

Ухвала від 01.03.2018 р

Копія протоколу мого допиту слідчим Харківської обласної прокуратури

Зповагою

Суддя Київського районного
Суду м. Харкова

Нев'ядомський Д.В.